

„truuiks, wästmataks ja wastatõrkumataks kunni
 „wiimse wõõrriisi, kunni wiimse hingetõmbuseni
 „teenijaks jääda, ja seda ika meelepidada, et nemad
 „teistele õpetuse tähte peawad andma, kuida truuid
 „alamad, kelle Esmised nemad on, teenima pea-
 „wad.“ (26^{mas} tükis).

„Mina usun kindlast,“ räägib Keiser pikemalt
 (27^{mas} tükis), „et Minu poeg, Keiser Aleksander
 „Nikolajewits, ika üks auuandlik, ellasüdamlif
 „poeg saab olema, kudas Ta ika meie wasta oskand
 „olla; sesinane kohus saab sel silmapilgul, kus ema
 „üks seisab, weel pühama! Tema armastuses ja
 „õrnas tema poole hoidmises, nõnda kui ülepea
 „õige laste ja lastelaste armastuses, peab Keiserina
 „omas igawas pääwades troosti leidma. Umbertäi-
 „mises oma wendadega peab Minu poeg kannatliku
 „meelt nende noorusega oskama ühendada tarwiliku
 „suguisa kindlusega ja ei ial suguwõsa tülitsemist,
 „ehk midagi muud kannatama, mis teenimise tulu,
 „iseäranis riigi tulu wasta wõiks olla, — niisugustes
 „lugudes aga, mis eest meid Jumal saago hoidma,
 „seda kindlast silmade ees pidada, et Tema Keiser
 „on, ja kõik teised suguliikmed — alamad.“

Kõik se nüüd Jumala ees hingawa Keisri tähele-
 panemisehäart wiimne seadus on Temast ilma mingi-
 liku ettevalmistamist, ilma eesjooksit tehtud plaani,
 ainult ja üksinda tundmuiste sissejooksmise al üles-
 kirjutatud, mis Tema südant täitsid. Nende samade

tundmuiste sissejooksmise al on Tema, kui meelega,
 wiimaste tükidelle tõmbusi hoidnud, mis ika enam,
 ika truimalt kõik Tema sala liikumised wäljapeegel-
 dawad, — Tema puhta hinge täit olemist, mis
 usust walgustatud ja soendatud, ja pilluseta Kristliku
 alandusega täidetud on, meile näitawad.

„Mina tänan“ ütleb Keiser (31^{mas} tükis), „kõiki
 „kes mind armastand, kõiki kes mind on teeninud.
 „Ma annan andeks kõigile, kes mind on wihkanud.“

„Mina palun (32tes tükis) kõiki, kellele Ma tead-
 „mata haiget olen teinud, mulle andeks anda. Mina
 „olin üks inimene, waewatud kõige nõdrustega, mis
 „all inimesed seisawad; Mina olen kõigis paranduse
 „järel wõidelnud, mis ma Enda külles alwa tundsin.
 „Mõnes tükis läks asi Mul korda, teistes ei läinud.
 „Ma palun õiglasel meelel, Mulle andeks anda.“

„Mina suren (33^{mas} tükis) tänuga südames kõige
 „hää eest, misga Jumalal meelepärast olnud Mind
 „sin kaduwas ilmas õnnistada, tullise armas-
 „tusega meie kauni Wenemaa wasta, keda
 „Ma parema teadmise ja südometundmisega tõest ja
 „truuist olen teeninud. Mina kahetsen et Mul wõi-
 „malit ei olnud kõik seda hääd teha, mis Ma nii
 „ihkades soowisin. Minu poeg saab minu aset täitma.
 „Mina tahan Jumalat palwetada, et Jumal Temale
 „raaskel teekäigil, mis Ta alustab, oma õnnistust
 „saab andma ja Teda aitama Wenemaad, Jumala
 „kartuse kindla põhja peal, wõimustada, tema seest